

נולדה: 23.12.1911

נפטרה: 24.5.2006

בת לתמה ושבת'י ברסטיצקי

הייתה נשואה לאברמק

אם ליהודית (עופר), מירי (...), ובני (לירון)

פולה גדלה בבית אמיד בעיירה ברסטוביצה, שברוסיה הלבנה. אמה שמרה מסורת ברוח יהודי ליטא, האב היה בצעירותו מורה לעברית ואחר-כך סוחר תבואות.

בגיל צעיר הצטרפה פולה לקן השומר הצעיר ואף הייתה מדריכה לקבוצת בנות. בשנת 1930 יצאה להכשרה ועלתה בפלוגה ראשונה של קבוצת "פלנטי", שהתיישבה ב"גבעת האהבה" ברחובות, שם עבדה בפרדס וגם במשק-בית.

עברה עם חבריה לקיבוץ רמת-יוחנן, שם הקימה משפחה עם אברמק ונולדה הבת יהודית. ב"טראנספר" עברה לבית-אלפא ושם נולדו מירי ובני. לפני מלחמת העולם השנייה הצטרפה לאברמק, שיצא לשליחות בפולין. כשפרצה המלחמה חזרה עם הבת יהודית בדרך לא דרך ובליבה דאגה הגדולה לאברמק, שעוד נשאר שם תקופה מסיימת. מוסיפה שרה שבת:

"את פולה הכרתי בסלונים, בהכשרה – גבוהה, רזה, זריזה ופעלתנית. רק לאחר שנים רבות החלה לעסוק באומנות, בעיקר בקרמיקה ובציור. ראינו עבודות שלה ב'אוהל שרה', שם למדה, ובתערוכות בבית מדי פעם. נעים היה להיכנס לדירתה ולראות את מעשי ידיה, ואת הצבעים העדינים בהם העבירה למסתכל את

תחושותיה".

כתבו ילדיה:

"נשמתיך מרחפת חופשיה לעולמות אחרים. יצאה לחופשי מהגוף שהביא לך לאחרונה סבל בל יתואר. כל חיך האמנת בשומר הצעיר, בקיבוץ, במדינה, במשפחה ובאמנות. כל מה שעשית, ניסית לבצע בשקט, באמונה ובדייקנות. היה אכפת לך, וכשלא מצא חן בעיניך, היית מגיבה וכותבת – לקול ישראל, לעזר וייצמן, לבגין ולאחרים, וכולם ענו לך בכבוד רב. ידעת להעריך גם מתנגדים לך בהשקפת עולמם, כמו דוד לוי, שעשה דרך ארוכה מפועל בניין לפוליטיקה, לחצת ידו בחום רב. גם בקיבוץ, כשהערכת וחיבתת חברים, היית מכניסה להם עוגות ומחלקת להם מחמאות מכל הלב.

ממשפחתך ומשפחת אבא שרדו רק חנה אחותך וחיביבה אחותו. כל יתר בני המשפחה הושמדו. אני יודעת שדבר זה העיק עליכם כל החיים. אבא שלנו היה עסוק בדברים 'נורא חשובים', כך שלמעשה עול הטיפול בילדים נפל רק עליך. אהבתך וכשרונך היו לאמנות – בעיקר לציור ולפיסול, אך בתקופתך לא היה זמן לפתח כישרונות. אחרי העבודה, בחום ובגשם, היית נוסעת, לפעמים שעה, כדי לעסוק באהבתך זו. ביום הולדתך ה-90 ערכנו תערוכה שלך, והציבור שביקר כתב לך: פולה יקרה – ידענו שאת אמנית במסתרים, אבל מה שמתגלה כאן, הוא מעל ומעבר. העושר המובא כאן ממש מעורר התרגשות והתפעלות. מקוריות בטקסטורות, בצבעוניות, השקעה רבה בעיבוד ותשומת לב לכל פרט. אי אפשר לתאר במילים את הרגישות המתוארת כאן.

